

پرسون گزارش می دهد؛

سفر به دره های دیدنی ایران

دره های ایران مکان های زیبایی برای سفر و پیکنیک به همراه خانواده و دوستان هستند.

به گزارش سایت خبری پرسون، هر گوشه ایران زیبایی خاص خود را دارد و پر از مکان های دیدنی و شگفت انگیز است که هر کسی باید تجربه کند و از دست ندهد. در ادامه دره های دیدنی ایران را به شما معرفی خواهیم کرد.

تنگ رازیانه

شهر ایلام را به سمت جنوب استان ترک می کنیم، نرسیده به شهر بدره، ۵ کیلومتری روستای چنارباشی، کنار جاده اصلی می توان یکی از زیباترین جاذبه های گردشگری استان ایلام و همچنین یکی از جاذبه های مهم ژئوتوریسمی ایران را دید؛ تنگ رازیانه. رازیانه یکی از باریک ترین تنگ های ایران در دامنه کبیر کوه است که در برخی از نقاط عرض آن کمتر از ۱ متر می رسد. این تنگ حدود ۲ کیلومتر طول دارد و ارتفاع دیواره های آن در برخی نقاط ۳۰ متر است. رنگ روشن سنگ های تنگ یکی از ویژگی های خاص آن محسوب می شود که آن را از طبیعت اطرافش متمایز می سازد. آب داخل تنگ از سراب گرو سرچشمه می گیرد و کاملاً فصلی بوده و در ماه های گرم سال به طور کامل خشک می شود.

در کنار جاده ایلام به دره شهر بعد از روستای چنارباشی، تابلوی تنگ رازیانه را خواهید دید. ابتدا که ماشین تان را پارک می کنید و به سوی تنگ می روید حتی فکرش را هم نمی کنید که چنین طبیعت خاصی آن جا پنهان شده باشد. اکنون شما بر فراز تنگ ایستاده اید و می توانید تمام پیچ و خم ها، سنگ های سفید رنگ لایه لایه و رودخانه کوچک جاری در دل تنگ را به تماشا بنشینید. گفتنی ست که طبیعت اطراف تنگ نیز بسیار زیباست و در جای جای آن درخت زیبا و بومی این منطقه یعنی بلوط روییده و جای مناسبی برای یک پیک نیک دلچسب در طبیعت است.

دره عشق

در گوشه ای از استان چهار محال و بختیاری، اثری چشم نواز از طبیعت دیده می شود که نامش را دره عشق گذاشته اند. در هر گوشه از این دره، می توان زیبایی تازه ای را به تماشا نشست. وجود رودخانه ها، آبشار، روستاها و ... همه و همه باعث شده اند تا فضایی متفاوت در این منطقه به وجود آید؛ فضایی بکر که می تواند آرامش را برایتان به ارمغان بیاورد.

ارتفاع کم کناره های رودخانه و تغییر بسیار زیاد ارتفاعات در فواصل بسیار کم، باعث شده تا آب و هوایی خاص در این منطقه ایجاد شود و از آب و هوای گرم تا آب و هوای سرد را فاصله حدود دو تا سه هزار متری بتوان لمس کرد. این تنوع آب و هوایی در جنس سنگ ها، شیب دامنه ها، شکل دامنه ها از جمله پرتگاه ها، دیواره ها، صخره ها، دره های کوچک و .. و پوشش گیاهی کاملاً تاثیر گذار بوده و اشکال گوناگونی را در گوشه و کنار این دره شکل داده اند که هر کدامشان می توانند انسان را عاشق این طبیعت کنند و شاید به همین سبب است که نامش را دره عشق گذاشته اند. افسانه های محلی نیز می گویند که در زمان های بسیار دور دو نفر در دو سوی این دره به هم دل می بازند اما چون هنوز پلی وجود نداشته و راهی نیز برای ارتباط نبوده است به ناچار هر دو خود را به داخل آب دره انداختند تا بهم برسند اما این دنیا را ترک کردند.

بسیاری از گردشگران با دیدن این دره، آن را دست ساخت و زاییده ی خلاقیت انسان می دانند در حالی که تمام ریزه کاری ها و نقش و نگارها کار قلم موی آفرینش است.

دره عشق منطبق بر گسل اصلی زاگرس است که در واقع محل برخورد دو صفحه بزرگ زمین ساختی ایران و عربستان در گذشته زمین شناسی می باشد.

کال جنی

اگر ۳۰ تا ۳۵ کیلومتر از طیس دور شویم، در دل بیابان به شاهکاری از طبیعت می رسیم. جایی که کال جنی نام دارد و نشانه اش چشمه و درختان نخل و نیزاری است که در ابتدایش خودنمایی می کنند.

به اعماق این دره که برویم، گویی مینیاتوری رمزآلود از گراند کانیون در کشور آمریکا پیش روی مان قرار می گیرد. از گذشته های دور می گویند ارواح

سرگردان و جن ها همیشه در حال گذر از این منطقه هستند اما این چیزها نمی توانند جلوی کسی را برای کشف زیبایی های این شاهکار بگیرند.

این دره ۱۶ کیلومتری دیواره های بلند و پرشیبی دارد و در همه جایش نقش و نگارهایی جالب خودنمایی می کنند. اینها همه حاصل فرسایش آبی و بادی در طی هزاران سال هستند و امروزه حیرت هر بیننده ای را بر می انگیزند. آنچه جالب به نظر می رسد، وزش نسیمی خنک در دره است که در این سرزمین عجیب شده با گرما، بهشتی در زمین را به ویژه در فصول گرم به وجود می آورد. نام این پدیده طبیعی منحصر به فرد از سال ۱۳۹۶ با شماره ۳۵۰ در فهرست آثار طبیعی - ملی ایران قرار دارد و با نام دره جنی نیز شناخته می شود.

چرا نامش کال جنی است؟!

نام این رمزآلود هم قصه ای برای خودش دارد؛ کال جنی از دو بخش کال + جنی تشکیل شده است. کال به دره یا مسیر ایجاد شده به وسیله سیلاب ها و جریان آب گفته می شود. به دلیل ساختار خاص دره، با وزش باد، صداهای عجیب و غریبی از آن به گوش می رسد و به همین دلیل در گذشته مردم بر این باور بودند که موجودات دیگری در این دره هستند. ساکنان روستاهای اطراف این محل را ترسناک و محل حضور جن ها می دانسته اند و بخش دوم نام را به آن اضافه کرده اند.

تنگه بوچیر هرمزگان

برای رسیدن به تنگه بوچیر یا چله بوچیر باید خود را به استان زیبای هرمزگان برسانید. جایی در میانه راه بوشهر و بندرعباس، در نزدیکی شهر پارسیان، روستایی به نام بوچیر وجود دارد که تنگه بوچیر در ارتفاعات کناری آن جای خوش کرده است. تنگه ای باریک و پرآب که در میان شکاف صخره ها قرار دارد و شما را از گرمای سوزان تابستان به سرما و خنکای زمستان می برد. تفاوت دمایی میان قسمت های بیرونی تنگه با درون آن به اندازه ای ست که حتی در فصل تابستان نیز در داخل این تنگه، قندیل های یخ به چشم می خورد؛ قندیل هایی که در کنار چشمه انتهایی تنگه، آب روان داخل دره بوچیر را تامین می کند.

برای دره نوردی در چله بوچیر و رسیدن به انتهای آن باید تقریباً یک کیلومتر مسافت طی کنید. البته باید بدانید که مسیری هموار در برابرتان قرار ندارد، بلکه برای رسیدن به انتهای تنگه باید بارها به آب برنید و از میان صخره ها بالا و پایین بروید. به همین دلیل باید شنا بلد باشید و تجهیزات صخره نوردی را نیز با خود همراه ببرید. تنگه بوچیر از دو چله پایین و بالا تشکیل شده است که این دو چله پشت سر هم قرار گرفته اند. چله پایین مسیر طولانی تری برای پیمایش دارد و برای گذر از چله بالا باید فرودهای زیادی انجام بدهید.

دره درویشان

طبیعت چشم نواز شمال ایران همیشه حرفی برای گفتن دارد؛ می توانیم در دل هر زیبایی و شگفتی آن، جاذبه ای دیدنی دیگری را کشف کنیم و از آن لذت ببریم. روستای درویشان در شهرستان نکا مازندران، روستایی است که نه تنها طبیعت دلنشینی دارد، بلکه جاذبه ای شگفت انگیز را نیز درست در میان درختان پر بار و زیبایش پنهان کرده است. دره درویشان که آن را به نام دره دزده نیز می شناسند، یکی از دیدنی های این روستاست که در فاصله سه کیلومتری آن قرار دارد. اگرچه شنا در میان دره ای سرسبز که گرداگرد آن را طبیعتی شگرف دربر گرفته و صدای پرندگان از لابه لای درختانش به گوش می رسد، تجربه ای بی نظیر است، اما از خطرهای این دره نیز غافل نشوید و ترجیحاً با راهنما و تجهیزات کامل از آن عبور کنید تا خاطره ای خوش برایتان رقم بخورد.

در میان این دره آبشار زیبایی جاریست که ارتفاع آن به پنج متر می رسد، آبشار دزده یا همان درویشان از میان دو صخره سنگی به حوضچه ای عمیق با عمق حدودی ۱۵ متر می ریزد. پرش در این حوضچه نیاز به مهارت و تبحر کافی دارد و از آنجا که در گذشته چندین نفر در آن غرق شده اند به آن دزده نیز می گویند.